

Jeanne Bongers: een eeuweling

Jeanne werd geboren op 31 mei 1918 in Stevensweert op de Brandt. Zij was de tweede van de zes kinderen. Het gezin Bongers verhuisde in 1921 naar de kern van Stevensweert, naar Singelstraat West 4.

Samen met haar zus Netje (de jongste van het gezin Bongers) is ze in het ouderlijk huis blijven wonen. De verzorging van de ouders tot hun dood hebben ze samen op zich genomen.

Jeanne was coupeuse. Dit beroep heeft ze als zelfstandig ondernemster uitgevoerd vanuit her ouderlijk huis. Netje was haar assistente en verzorgde het huishouden. Poetsen, wassen, drogen, strijken en koken heeft ze nooit gedaan. Dit waren de taken van Netje. De taken van Jeanne lagen op het decorum van het huis. De trappen aan de voordeur werden iedere morgen met een vochtige doek schoon gemaakt en rondom het huis werd de bezem gebruikt.

De zorg voor de decoratie met bloemen in huis was de belangrijkste taak van Jeanne en tijdens de processie werden de trappen aan de voordeur royaal met bloemen versierd.

In huize Bongers vonden kostgangers altijd een goed onderkomen. Jeanne en Netje hebben deze traditie nog lang voortgezet. Een van deze kostgangers was Dr. Nijs (gepensioneerd chirurg, die school arts werd in Midden-Limburg. Zijn roots lagen in Echt, waar zijn vader notaris is geweest) en Jan ten Have heeft bij de dames Bongers ook een goede opvang gehad. Hij is in Stevensweert blijven wonen en getrouwd met Annie Stams.

Tante Jeanne heeft haar grote liefde onder de kostgangers leren kennen. Roelf Aiking was douanier in Stevensweert en in huize Bongers ondergebracht. De protestantse Roelf Aiking en de katholieke Jeanne mochten niet trouwen. Het gezegde: 2 geloven op een kussen, daar slaapt de duivel tussen, kwam hierbij ter sprake. Jeanne en Netje Bongers hebben veel later toch regelmatig bezoek gehad van Roelf en zijn vrouw Nellie.

Het langgerekte gebouw naast het ouderlijk huis fungeerde rond 1900 als beugelbaan. Daarna deed het dienst als danszaal. Het merkwaardige was dat midden in de danszaal een boom groeide. Later werd de danszaal een naaiatelier voor kampeertenten. In de jaren 60 en 70 van de vorige eeuw werd de “danszaal” verhuurd aan een naaiatelier voor kampeertenten. Veel meiden uit Stevensweert hebben hier gewerkt. In de loop van de jaren 80 verhuisde dit atelier naar Echt en werd de “danszaal” verkocht.

In Stevensweert waren beide zussen zeer actief. Jeanne en Netje hebben samen bij het 700-jarig bestaan van de parochie in 1966 veel kostuums gemaakt voor de historische stoet. Tijdens de jaren van pastoor Schutgens is Netje koster geweest. Jeanne zorgde toen voor de bloemendecoraties in de kerk. Met burgemeester Mooren werd geregeld, dat in de zomer de rozen uit de perken van de gemeente geplukt mochten worden voor de versiering van de kerk. De burgemeester werd hiervoor iedere week beloond met een vaas verse bloemen op zijn bureau.

In september was de kerk altijd heel uitbundig versierd met gladiolen, hiervoor werden de gladiolenvelden in Paarlo geplunderd met goedkeuring van de tuinder aldaar. Bij de bejaardenvereniging waren beide dames ook actief. Jeanne is zelfs voorzitter geweest en Netje was hierbij haar assistente. De cadeautjes voor het Sinterklaasfeest werden ruim van tevoren al ingekocht. Wittem was meestal de plek waar ze geschikte cadeautjes vonden o.a. mooie kleine kerststalletjes.

Jeanne en Netje gingen regelmatig op stap met de auto. Netje heeft Jeanne overal naar toe gereden. Favoriete uitstapjes waren de Kapel van Pater Karel in Munstergeleen en de bedevaartsoorden Wittem en Kevelaer.

Devotiehoek voor Pater Karel

Redemptoristenklooster Wittem

De laatste jaren was Kevelaer bijna iedere zondag in trek. 's Morgensvroeg weg in een zeer rustig tempo, wat onderweg voor de nodige files zorgde. In Kevelaer werd de mis bijgewoond en daarna geluncht. Op de terugweg was de schoenwinkel op de Reuver vaak een doelwit. Rond de klok van vier waren ze weer veilig thuis.

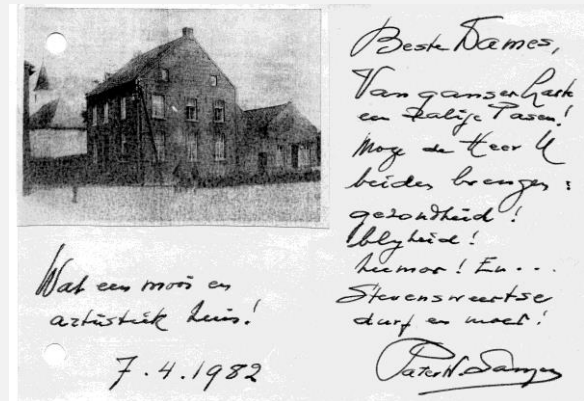

Mariabasiliek te Kevelaer

De verjaardagen van beide dames werden altijd gevierd met familie, vriendinnen en de “notabelen” van het dorp (de burgemeester, de pastoor en de dokter). Ook pater Sangers was vaak van de partij. Op zijn beurt stuurde hij de dames geregeld een kaartje, waarbij hij hen complimenteerde met het prachtige huis waarin zij woonden. Zij bezochten hem ook vaak in Maaseik op.

Jeanne en Netje stonden altijd klaar voor de opvang van neven en nichten bij ziekte. Vakanties werden regelmatig in Stevensweert doorgebracht en verjaardagen werden altijd meegevierd.

In november 2009 stierf Netje en Jeanne verhuisde toen op 91-jarige leeftijd naar verzorgingscentrum de Egthe in Echt. Hier heeft ze zich dapper aangepast. Vanaf november 2015 is ze verhuisd naar het Pejjerhoes, omdat ze meer verzorging nodig had i.v.m. haar dementie.

Jeanne werd hier iedere week bezocht door haar neef en petekind Jan Welters en de nichtjes Welters, de maedjes. De maedjes zorgden voor de planning van de visites en de verzorging van haar kleren. Met de goede zorg en samenwerking van neef en nichten Welters en personeel van 't Pejjerhoes heeft ze haar 100ste verjaardag mogen vieren op 31 mei 2018. Hiernaast op de foto met wethouder en loco-burgemeester Geert Frische van de gemeente Echt-Susteren.

De laatste maanden ging haar gezondheid hard achteruit. Een val uit bed was de laatste druppel. Het einde naderde snel. Dit gaf ze ook zelf aan, “es Jeanne doead geit, geit Jeanne doead”.

Vrijdagmorgen 21 september 2018 is ze rustig ingeslapen.

Lily Welters